

V1998-110 01.12.98

Midlertidig dispensasjon fra konkurranseloven §§ 3-1 og 3-3 for forlengelse av gjeldende kollektive filmleieavtale - Kommunale Kinematografers Landsforbund, Norske Filmbyråers Forening og Kommunenes Filmcentral

Sammendrag:

Kommunale Kinematografers Landsforbund, Norske Filmbyråers Forening og Kommunenes Filmcentral gis midlertidig dispensasjon for forlengelse av den gjeldende filmleieavtale. Dispensasjonen gjøres avhengig av at en ny filmleieavtale forelegges Konkurransetilsynet straks den er ferdigforhandlet. Den midlertidige dispensasjonen trer i kraft 1. januar 1999 og gjelder frem til en ny kollektiv filmleieavtale foreligger og er vurdert i Konkurransetilsynet, dog ikke lenger enn til 1. juli 1999.

Konkurransetilsynet viser til brev fra Kommunale Kinematografers Landsforbund (KKL) av 11. november 1998 (kopi vedlagt).

KKL, Norske Filmbyråers Forening (NFF) og Kommunenes Filmcentral (KF) fikk i brev fra Konkurransetilsynet av 22. januar 1997 avslag på søknaden om dispensasjon for den kollektive filmleieavtalen. Avtalen regulerer tildelingen av filmkopier fra filmdistributører til offentlige og private kinoer. Avslaget ble påklaget til Planleggings- og samordningsdepartementet (PSD). I brev fra PSD av 29. mai 1997 ble klagen tatt til følge, og partene ble gitt dispensasjon fra konkurranselovens forbudsbestemmelser for den kollektive filmleieavtalen. Dispensasjonen gjelder frem til 1. januar 1999.

NFF og KKL har innledet forhandlinger om en ny filmleieavtale, og håper å kunne ha en ny avtale klar før den inneværende avtaleperioden utløper den 1. januar 1999. Partene er innstilt på å søke tilsynet om dispensasjon fra konkurranselovens bestemmelser for den nye avtalen, og vil gjøre dette straks en eventuell avtale foreligger.

Partene søker nå om forlenget dispensasjon for den gjeldende filmleieavtalen, da det er usannsynlig at dispensasjonssøknaden for en ny filmleieavtale vil være ferdigbehandlet i tilsynet før gjeldende dispensasjon utløper 1. januar 1999.

I forbindelse med behandlingen av filmleieavtalen i 1997 fastslo Konkurransetilsynet at filmleieavtalen inneholder konkurransereguleringer som etter tilsynets vurdering er i strid med konkurranselovens forbudsbestemmelser. Se Konkurransetilsynets brev til KKL, KF og NFF av 22. januar 1997 (som vedlegg).

Selv om tilsynet skulle få inn den nye filmleieavtalen før 1. januar 1999, er det usannsynlig at tilsynet vil rekke å ferdigbehandle en ny dispensasjonssøknad før den gjeldende dispensasjonen utløper. Praktiske hensyn tilsier at det bør innvilges midlertidig dispensasjon for den eksisterende avtalen så lenge tilsynet ikke har ferdigbehandlet en søknad om dispensasjon for den nye avtalen.

Tidsspennet for en midlertidig dispensasjon vil være kort. Dette innebærer at det samfunns-økonomiske tapet som følge av filmleieavtalens eventuelle konkurransebegrensende klausuler vil være begrenset. Etter Konkurransetilsynets oppfatning kan det på denne bakgrunn med hjemmel i krrl § 3-9 d) "særlige hensyn" innvilges dispensasjon for gjeldende avtale i tiden frem til en dispensasjonsbehandling er gjennomført for en ny filmleieavtale.

Konkurransetilsynet ser ikke vesentlige argumenter mot å gi en midlertidig dispensasjon for gjeldende avtale, slik at partene skal kunne utarbeide en ny avtale og eventuelt forberede en begrunnet dispensasjonssøknad. I den forbindelse ønsker tilsynet å gjøre oppmerksom på PSDs uttalelser i dispensasjonsvedtaket av 29. mai 1997. Se PSDs brev av 29. mai 1997 til Advokatfirmaet Hjort og NFF. Departementet fremholder her at dispensasjon for en så omfattende og gjennomgripende konkurranseregulering som den foreliggende, bør kreve overbevisende dokumentasjon på at kriteriene for den er oppfylt. Videre burde det etter departementets oppfatning være en forutsetning at de hensyn som er tilsiktet ved reguleringen ikke kan ivaretas ved bruk av andre og mindre konkurransebegrensende virkemidler. Departementet etterlyser også en bedre belysning av virkningene av at kinoer i distriktene mottar filmer betydelig senere enn kinoer i de større byene, og i hvilken grad den lavere filmleien disse kinoene betaler faktisk oppveier tapet i inntektspotensial som følge av tidstapet. Avslutningsvis fremholder departementet at en savner opplysninger om hvilken betydning kommunal subsidiering har for billettprisene, hvordan eventuelle subsidier tildeles i de enkelte kommunene, og hvordan kinopublikum ser på de anførte kultur- og distriktpolitiske virkninger av avtalen.

Tilsynet presiserer at en med dette ikke har undergitt gjeldende avtale noen ny vurdering og forutsetter således at den midlertidige dispensasjonen bygger på PSDs vurderinger i gjeldende dispensasjon. En ny filmleieavtale kan først vurderes av tilsynet når den er fremforhandlet mellom partene.

Konkurransetilsynet er av den oppfatning at en midlertidig dispensasjon ikke bør overstige et halvt år. Et såpass kort tidsperspektiv gir partene incentiver til å ferdigforhandle en ny avtale så raskt som mulig, samtidig som tilsynet får tilstrekkelig tid til å behandle en eventuell søknad om dispensasjon for den nye filmleieavtalen.

På denne bakgrunn har Konkurransetilsynet truffet følgende vedtak med hjemmel i krrl § 3-9 bokstav d):

Kommunale Kinematografers Landsforbund, Norske Filmbyråers Forening og Kommunenes Filmcentral gis midlertidig dispensasjon fra konkurranseloven §§ 3-1 og 3-3 for forlengelse av den gjeldende filmleieavtalen. Dispensasjonen gjøres avhengig av at en ny filmleieavtale forelegges Konkurransetilsynet straks den er ferdigforhandlet. Den midlertidige dispensasjonen trer i kraft 1. januar 1999 og gjelder frem til en ny kollektiv filmleieavtale foreligger og er vurdert i Konkurransetilsynet, dog ikke lenger enn til 1. juli 1999.

Vedtaket kan påklages innen tre uker. En eventuell klage stiles til Arbeids- og

administrasjonsdepartementet, men sendes til Konkurransetilsynet. Det vises til vedlagte skjema

[til toppen](#)